

Промова таварыша П. К. ПАНАМАРЭНКІ

на сходзе выбаршчыкаў Алма-Ацінскай гарадской выбарчай акругі
10 сакавіка 1954 года

АЛМА-АТА, 10. (ТАСС). Сёння ў Казахскім дзяржаўным акадэмічным тэатры оперы і балету імя Абая адбылася сустрэча выбаршчыкаў Алма-Ацінскай гарадской выбарчай акругі з кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР першым сакратаром ЦК Компартыі Казахстана тав. П. К. Панамарэнкам.

На сходзе выступілі інжынер упраўлення Туркестана-Сібірскай чыгункі тав. Гапэнгаў, прадзільчыца Алма-Ацінскай бавоўнапрадзільнай фабрыкі тав. Джанбекава, ліцейчык Алма-Ацінскага завода цяжкага машынабудавання тав. Бабын, віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук Казахскай ССР тав. Саўранбаеў і другія.

Затым з прамовай выступіў цёпла сустраці ўдзельнікамі сходу кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР тав. П. К. Панамарэнка.

* * *

Таварышы! Давольце прынесці глыбокую падзяку працоўным Алма-Ацінскай гарадской выбарчай акругі, якія вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР. Запоўняю вас, што прыкладу ўсе сілы да таго, каб апраўдаць ваша высокае давер'е. (Апладысменты).

За час, які мінуў з дня апошніх выбараў у Вярхоўны Совет СССР, савецкі народ пад кіраўніцтвам Комуністычнай партыі дабіўся сур'ёзных поспехаў у развіцці прамысловасці і сельскай гаспадаркі, навукі і культур. Значна ўзрасла індустрыяльная магутнасць дзяржавы. Узведзены ў строй і працягваюць будавацца і расшырацца заводы, фабрыкі, электрастанцыі, чыгункі. Павялічыліся выпалыка сталі, вытворчасць пракату, здабыча вугалю і нафты, вытворчасць машын, выраблёна электраэнергія, выпуск тавараў народнага спажывання. Агульны аб'ём прамысловай вытворчасці ў 1953 годзе ў 2,5 разы перавысіў узровень вытворчасці 1940 года. Усё больш аснашчаецца перадавой тэхнікай сельскай гаспадаркі. Далейшае развіццё атрымлівае ўстаноўку навукі, культуры і аховы здароўя, выраста сетка ВНУ, школ, бальніц, клубаў, бібліятэк, кінатэатраў.

На аснове няспыннага росту народнай гаспадаркі сістэматычна павышаецца нацыянальны даход краіны, з году ў год узрасла рэальная заробатная плата рабочых і служачых, павялічваюцца даходы калгаснікаў, расце народнае спажыванне, усё большае развіццё атрымлівае і паліпшаецца савецкі галанд.

У гэтыя гады партыя, як і заўсёды, звяртае няспынную ўвагу на ўзмацненне абароназдольнасці савецкай сацыялістычнай дзяржавы, уласнавальства і ўмацавання Узброеных Сіл — апору нашай справы савецкіх народаў, няўхільна праводзіла палітыку міру і дружбы паміж народамі, мацвала дружбу з вялікім кітайскім народам, з усімі працоўнымі і народамі народнай дэмакратыі, дабілася расшырэння і развіцця акадэмічных сувязей і ўстанавлення прыязных адносін Савецкага Саюза з усімі краінамі зямнога шара.

У нашай краіне яшчэ больш умацаваўся непарушны саюз рабочага класа і сялянства. Яшчэ больш умацавалася дружба народаў — крыніца сілы і магутнасці савецкай дзяржавы. Гэтая непарушная дружба народаў Савецкага Саюза знаходзіць сваё выражэнне ў гарачым савецкім патрыятызме, у самаадданай працы савецкіх людзей на пабудове камуністычнага грамадства, у іх беззаветнай падтрымцы палітыкі Комуністычнай партыі, якая ўважліва ў сабе карэнныя інтарэсы працоўных усіх нацый, нацыянальных груп і народнасцей.

Комуністычная партыя ў сваёй выбарчай платформе, выкладзенай у Звароце ЦК КПСС да ўсіх выбаршчыкаў, заяўляе, што яе палітыка і надалей будзе накіравана на ўмацаванне магутнасці савецкай Радзімы, на няўхільнае павышэнне дабрабыту працоўных мас, на забеспячэнне бяспекі СССР і ўмацаванне справы міру ва ўсім свеце.

Ажыццяўляючы гэту палітыку, наша партыя кіруецца тым, што клопаты аб дабрабыце народа з'яўляюцца вышэйшым законам дзейнасці Комуністычнай партыі і Савецкага ўрада.

Асабліваю ўвагу ў сучасны момант партыя ўдзяляе развіццю сельскагаспадарчай вытворчасці. Пленум ЦК КПСС, які адбыўся ў верасні 1953 года, прыняў пастанову «Аб мерах далейшага развіцця сельскай гаспадаркі СССР», накіраваную на тое, каб у блэйшых 2 — 3 гады забеспячыць круты ўздым сельскагаспадарчай вытворчасці.

Творчыя намаганні калгаснага сялянства, работнікаў МТС і саўгасаў накіраваны на павышэнне ўраджайнасці калгасных палёў і прадуктыўнасці жывёлагадоўлі, на тое, каб выкарыстаць рэзервы, якія тоіцца ў сацыялістычнай сельскай гаспадарцы, у кароткі тэрмін узяць адстаючыя калгасы і раёны да ўзроўню перадавых, дабіцца таго, каб у краіне быў поўны дастатак усіх прадуктаў харчавання, усіх відаў сыравіны, каб усе калгаснікі сталі заможнымі і забеспячанымі людзьмі.

2 сакавіка гэтага года Пленум ЦК КПСС прыняў пастанову «Аб далейшым павелічэнні вытворчасці збожжы ў краіне і аб асваенні палінных і абложных зямель». Пленум адзначаў, што існуючы ў сучасны момант узровень вытворчасці збожжы не пакрывае патрэб растучай народнай гаспадаркі. Перад краінай пастаўлена задача значна павялічыць вытворчасць збожжы. Зерная гаспадарка з'яўляецца асновай усёй сельскагаспадарчай вытворчасці: чым больш мы будзем вырошчваць збожжы, тым больш будзе ў нас не толькі хлеба, але і мяса, масла і іншых прадуктаў.

Побач з павышэннем ураджайнасці збожжавых культур, што з'яўляецца галоўнай задачай у земляробстве, велізарнае значэнне ў павелічэнні вытворчасці збожжы мае асваенне новых палінных і абложных зямель. Зыходзячы з гэтага, партыя паставіла, як важнейшую дзяр-

жаўную задачу — расшырыць пасевы збожжавых культур у 1954 — 1955 гадах за кошт асваення абложных і палінных зямель у раёнах Казахстана, Сібіры, Урала, Паволжы і, часткова, у раёнах Поўночнага Каўказа не менш чым на 13 мільёнаў гектараў. З гэтай плошчы ўжо ў 1955 годзе павінна быць атрымана 1.100 — 1.200 мільёнаў пудоў збожжы.

Працоўным Казахстана выпадзе гонар заняць пачэснае і адказнае месца ў выкананні гэтай гістарычнай задачы. Рэспубліка павінна асвоіць пад сяўбу збожжавых культур у 1954 — 1955 гадах 6,3 мільёна гектараў палінных і абложных зямель, г. зн. амаль палавіну таго, што павінна быць асвоена па ўсім Савецкім Саюзе. Валавы збор збожжавых у Казахстане ў 1955 годзе павінен быць павялічаны не менш як на 550 — 600 мільёнаў пудоў.

Вырашэнне гэтай усенароднай задачы рушыць уперад такую важнейшую галіну сельскай гаспадаркі рэспублікі, як жывёлагадоўля, а таксама вытворчасць тэхнічных культур, паставіць народную гаспадарку і культуру Казахстана на новую, больш высокую ступень.

Ужо вясной гэтага года калгасы і саўгасы Казахстана павінны пасеяць на палінных і абложных землях 605 тысяч гектараў пшаніцы і 50 тысяч гектараў проса.

Усё насельніцтва Казахстана гарача вітае рашэнне ЦК КПСС і ўрада аб асваенні новых палінных і абложных зямель. Калгаснікі, работнікі МТС, саўгасаў і прамысловых прадпрыемстваў, служачыя і інтэлігенцыя заўважаюць, што яны вельмі добра разумеюць, якое велізарнае значэнне для дзяржавы мае гэтае мерапрыемства, якія цяжкасці ляжаць на шляху яго ажыццяўлення, але яны запэўніваюць партыю, што прыкладуць усе сілы да выканання і перавыканання гэтай самай надзвычайнай усенароднай задачы. (Апладысменты).

Казахстан мае ўсе магчымасці для таго, каб не толькі выканаць, але і перавыканаць пастаўленую задачу. Велізарныя масівы самых урадлівых зямель Казахстана ляжаць неразрабанымі, і багатыя, якія тоіцца ў іх, знаходзяцца пад спудам.

У рэспубліцы ёсць больш за 13 мільёнаў гектараў выдзеленых безумоўна для выкарыстання ў сельскай гаспадарцы. Многія неасвоеных урадлівых палінных зямель ёсць і ўжо з'яўляюцца ў нашай краіне. Гэтыя зямлі ўяўляюць сабой буйныя масівы, што складаюць аснову ўмовы для арганізацыі машынізаваных работ у сельскай гаспадарцы і перавыканання гэтай самай надзвычайнай усенароднай задачы.

Алі на ўраіне, Кубані і некаторых іншых абласцях, якія даюць вялікую колькасць збожжы, асваенне зямель вельмі блізка да таго, што ў поўночна-ўсходніх абласцях Казахстана, якія з'яўляюцца асноўнай жытніцай рэспублікі, асвоенныя зямлі складаюць у Калкчэтайскай вобласці — 23 працэнты, Акмолінскай — 20 працэнтаў, Кустанайскай — 13,5 працэнта. Асваенне 6,3 мільёна гектараў палінных зямель будзе азначаць, што па размерках пасяўных плошчаў пад пшаніцай Казахстан у 1955 годзе дасягне Украіну. (Бурныя апладысменты).

Казахстан мае магчымасці і далей працягваць работу па ўпакіраванні вялікіх масіваў нявыкарыстаных зямель для павелічэння вытворчасці збожжы, а таксама іншых сельскагаспадарчых культур.

Іхні вынікі можна дасягнуць на палінных і абложных землях, паказваючы многія калгасы поўначна-ўсходніх абласцей Казахстана.

Калгас «Авангард» Сцяпнага раёна Акцубінскай вобласці, дзе старшынёй працуе тав. Кальваяў І. І., у 1953 годзе зааткова пасяў 1.500 гектараў пшаніцы на палінных землях. Ураджай атрымаў па 20 цэнтнераў з гектара. Калгас заў дзяржаве 135 тысяч пудоў пшаніцы, атрымаў 1,8 мільёна рублёў даходу. Выдаў калгаснікам па 4 кілаграмы пшаніцы і 7 рублёў грашмы на прапазень. Грамадская жывёлагадоўля і жывёла калгаснікаў былі поўнасна забеспячаны кармамі. Калгас значна павялічыў вытворчасць і культурна-бытавое будаўніцтва. У 1954—1955 гг. калгас намятае асвоіць яшчэ 3.000 гектараў палінных зямель.

Або вось, напрыклад, калгас імя Малава Рузавейскага раёна Калкчэтайскай вобласці, старшынёй якой з'яўляецца тав. Рудэнка І. Е. Калгас у 1952 і 1953 гг. узяўся за асваенне палінных зямель. У 1953 годзе калгас з плошчы 4.485 гектараў збожжавых культур атрымаў сярэдня ўраджай 22,2 цэнтнера, у тым ліку пшаніцы з 3.468 гектараў па 23,5 цэнтнера. Калгас здаў дзяржаве ў 1953 годзе 228 тысяч пудоў збожжы, атрымаў грашовы даход 2.080 тысяч рублёў, выдаў калгаснікам на кожны прапазень па 5 кілаграмаў збожжы і па 4 рублі 41 капейку грашмы. План ворыва палінных зямель на 1954 год калгасу ўстаноўлен 1.500 гектараў, але калгаснікі просяць гэты план павялічыць.

Такіх калгасаў ужо цяпер няма на абласцях Казахстана.

У сучасны момант у рэспубліцы разгортваецца работа па ажыццяўленню задання партыі і ўрада. Калгасы ўзмоцнена выхтуюцца за ворыва паліны і аблогаў Ствараюцца 92 новыя буйныя зернявыя саўгасы з пасяўной плошчай 20—30 тысяч гектараў кожны. Прыводзіцца ў поўную тэхнічную гатоўнасць трактарны парк, складаюцца планы арганізацыі веснавых палых работ, прыбывае новая тэхніка. Усяго ў МТС і саўгасы Казахстана ў 1954 годзе паступіць 53.800 трактараў у вятнаапацільным вылічэнні. У выніку трактарны парк МТС павялічыцца ў саўгасах — патройцца. Гэта паказвае, якую велізарную тэхнічную базу паводзіць партыя і ўрад пад вытворчасць збожжы на палінных землях. У асваенні палінных і абложных зямель Казахстану дапамагае ўся краіна. На закліку партыі ў Казахстан на асваенне новых зямель з

брацкіх рэспублік едуць комсамольцы, моладзь, лепшыя, дастойныя людзі. Першыя тысячы пасланцоў Масквы, Украіны, Кубані прыбылі ўжо ў раёны асваення новых зямель. Яны гарача ўключаюцца ў работу МТС і саўгасаў, бяруцца за сваю цяжкую і высокародную справу. Наша задача заключаецца ў тым, каб дастойным чынам сустраць гэтую выдатную моладзь, забяспечыць ёй неабходныя бытавыя ўмовы і культурнае абслугоўванне.

Трактарысты, механікі, камбайнеры, работнікі саўгасаў і МТС, калгаснікі, партыйныя, савецкія і гаспадарчыя работнікі, якія бяруцца за асваенне палінных і абложных зямель, поўныя гордасці, што ім выпала быць удзельнікамі вялікай справы, пачатый на пачыну нашай партыі, быць удзельнікамі вырашэння задачы, якая безумоўна зойме выдатнае месца ў барацьбе нашага народа за пабудову камуністычнага грамадства. (Апладысменты).

Важнае дзяржаўнае значэнне для краіны мае вытворчасць капітальных тэхнічных культур — бавоўны, цукровых буракоў, жоўтага тытуню і інш., а таксама рысу. Нягледзячы на выключна срыяльныя ўмовы поўднёвых абласцей Казахстана, якія з'яўляюцца базай вытворчасці гэтых культур, ураджай іх, асабліва бавоўны, з'яўляюцца нізкімі, пасяўныя плошчы недастатковыя. Сотні тысяч гектараў высокаўрадлівых зямель так званых Галоднага стэпу належным чынам не выкарыстоўваюцца.

Між тым перадавыя калгасы і калгаснікі паказваюць, якія выключныя ўмовы ёсць для атрымання высокіх ураджаяў тэхнічных культур. Майстры рысаеяння брыгадзір калгаса «Кзыл-Ту» Ібрай Жахаеў, былы звеняны калгаса «Авангард» Кызыл-Ордынскай вобласці Кім Ман Сам дасягнулі ўраджаю рысу па 150—170 цэнтнераў з гектара. Зняты буркавол калгаса «Першае мая» Талды-Курганскай вобласці Вольга Ганажэнка атрымала ўраджай цукровых буракоў звыш 1.200 цэнтнераў з гектара. А што можа даць асваенне высокаўрадлівых зямель Галоднага стэпу, паказвае калгас «Комуніст» Пахта-Аралскага раёна. На працягу раду год ён здае дзяржаве такую колькасць бавоўны, якую здаюць Шаульзёрскі, Чаянаўскі і Пільгубаскі раёны, разам узяты, хоць мае пасевы бавоўніку ў 3—4 разы меншыя, чым гэтыя раёны.

Наша задача заключаецца ў тым, каб сур'ёзна рушыць вытворчасць тэхнічных культур. Для гэтага неабходна палепшыць зрыманне і эксплуатацыю арашальных каналаў, арганізаваць арашэнне новых масіваў паленнымі арганізмамі «працы ў калгасах», укараніць перадавую агратэхніку, выкарыстаць для гэтага вышэйшую брацкага Узбекістана.

Важнейшай галіной сельскай гаспадаркі ў Казахстане заўсёды была жывёлагадоўля. Значныя натуральныя кармавыя рэсурсы, лугі і пашы, якія дасягаюць 175 мільёнаў гектараў, даюць магчымасць калгасам і саўгасам Казахстана мець звыш 1 мільёнаў галоў усіх відаў жывёлы.

Многа год назад Цэнтральны Камітэт нашай партыі ў прыітанні з'езд калгаснікаў-ўдзельнікаў Казахстана пісаў: «Калгаснікі-ўдзельнікі Казахстана... Перад вамі важнейшая задача — у найкарапейшы тэрмін зрабіць Казахстан перадавым атарадам сацыялістычнай жывёлагадоўлі на Усходзе».

З таго часу жывёлаводы Казахстана дабіліся вялікіх поспехаў. Павялічылася пагалоўе жывёлы, рад калгасаў дабіўся буйных вынікаў у павышэнні яе прадуктыўнасці. Многія жывёлаводы за сваю сумленную і самаадданую працу ўзнагароджаны медалямі, ордэнамі, уадастоены звання Героя Сацыялістычнай Працы.

Разам з тым трэба прама сказаць, што, нягледзячы на багатыя натуральныя кармавыя рэсурсы і вялікія магчымасці для развіцця пагалоўя жывёлы і павышэння яе прадуктыўнасці, жывёлагадоўля Казахстана з'яўляецца ўсё яшчэ найбольш адстаючай галіной гаспадаркі, даходы ад жывёлагадоўлі ў многіх калгасах нельга прызнаць аздавальняючымі. У выніку драўнага кармлення, утрымання і догляду штогод ёсць вялікі падзеж жывёлы і змяншэнне выхаду маладняку.

Перад усімі калгасамі і саўгасамі Казахстана, партыйнымі і савецкімі арганізацыямі стаіць задача належным чынам арганізаваць жывёлагадоўлю Казахстана, павялічыць пагалоўе жывёлы і павысіць яе прадуктыўнасць. Казахстан павінен стаць асноўным пастаўшчыком мяса, воўны і іншых жывёлагадоўчых прадуктаў у Савецкім Саюзе, а жывёлагадоўчыя калгасы могуць узяць і ўзімуць узровень сваёй гаспадаркі і забеспячэнасці калгаснікаў.

Для гэтага перш за ўсё неабходна вырашыць задачу поўнага забеспячэння ўсёй жывёлы неабходнай колькасцю кармоў, уключаючы і стварэнне стрававых запасаў кармоў. Гэта павінна быць дасягнута арганізацыяй рацыянальнага выкарыстання кармавых угоддзяў, абабядненнем высокапрадуктыўных пашаў, якія не выкарыстоўваюцца ў сучасны момант з-за адсутнасці вады, шляхам узяцця ўраджайнасці лугоў за кошт ліманнага арашэння, для чаго ёсць вялікія магчымасці, узмацнення механізацыі ўборкі сена і яго транспартыроўкі. На працягу блэйшых двух год пагалоўе жывёлы павінна быць забеспячана жывёлагадоўчымі памяшканнямі, каб пазбавіць жывёлу ад удараў стыхій.

Важнейшай умовай паспяховага развіцця жывёлагадоўлі з'яўляецца далейшае павышэнне матэрыяльнай запікаўленасці жывёлаводаў і стварэнне неабходных умоў для работнікаў жывёлагадоўлі, асабліва на адгонных пашах. У ажыццяўленні гэтых мерапрыемстваў Цэнтральны Камітэт КПСС і ўрад Савецкага Саюза аказваюць Казахстану ўсямерную дапамогу і падтрымку.

Таварышы, па наяўнасці прыродных выкапняў Казахстан з'яўляецца адным з багацейшых раёнаў Савецкага Саюза і

(Заканчэнне на 4-й стар.)

СУСТРЭЧЫ ВЫБАРШЧЫКАЎ З КАНДЫДАТАМІ Ў ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Прамова таварыша П. К. ПАНАМАРЭНКІ

(Заканчэнне)

мае магчымасці для значна больш хуткага развіцця прамысловасці. Казахстан можа і павінен у недалёкім будучым ператварыцца ў адну з магутных прамыслова-энергетычных баз Савецкага Саюза. Між тым, у будаўніцтве новых і развіцці існуючых прадпрыемстваў энергетыкі, вугальнай прамысловасці, а таксама каларыяльнай металургіі ёсць буйныя недахопы. З году ў год будаўнічыя арганізацыі, якія будуць заводы, шахты, электрастанцыі, жыллыя дамы, культурна-бытавыя і іншыя аб'екты, не выконваюць планаў будаўніцтва.

У 1953 годзе планы будаўніцтва выканалі толькі 14 з 106 наліўных у рэспубліцы будаўнічых арганізацый. За апошнія чатыры гады невыкананне планаў будаўніцтва прывяло да таго, што больш 2,2 мільярда рублёў адпущаных дзяржавай сродкаў засталіся неасвоенымі.

Зусім незадавальняюча вылося жыллёвае будаўніцтва. На працягу апошніх год выкананне планаў жыллёвага будаўніцтва зніжалася і ўвод у дзеянне жылля змян-

шаўся. Так, у 1950 годзе ў нашай краіне было будаўніцтва па рэспубліцы быў выканана на 98 працэнтаў, у 1951 — на 88 працэнтаў, у 1952 годзе — на 85 працэнтаў і ў 1953 годзе — усяго на 77 працэнтаў.

Асабліва дрэнна абстаць справа ў гораду Алма-Ата, дзе ў 1951 годзе была ўведзена ў строй жылыя 54 працэнтаў плана, у 1952 годзе — 52 працэнта і ў 1953 годзе — усяго 42 працэнта. Гэтае становішча з'яўляецца невынарым і патрабуе асаблівай увагі партыйных і савецкіх органаў, а таксама саюзных міністэрстваў. Партыя працяглае выключныя клопаты аб паліпашэнні жыллёва-бытавых умоў працоўных і трэба рашуча пакончыць з безадказнасцю за даручаную справу ў арганізацыях, якія вядуць будаўніцтва, і з недысцыплінаванасцю кіраўнікоў будаўнічых арганізацый.

Перад намі стаіць неадкладная задача — значна ўзмацніць прамысловае і жыллёвае будаўніцтва, палепшыць работу дзеючых прамысловых прадпрыемстваў.

Працоўныя намаганні рабочага класа,

інжынерна-тэхнічных кадраў і кіруючых работнікаў павінны быць накіраваны на выкананне вышэйшых задач, якія стаяць перад прамысловасцю і транспартам, на павышэнне прадукцыйнасці працы, зніжэнне сродкамі і павышэнне якасці прадукцыі.

Перад працаўнікамі сельскай гаспадар- ствы стаяць выключна важныя і ганаровыя задачы на пераход у 1954 — 1955 гг. да 6,3 мільёна гектараў цалінных зямель, якія мы наважымся вытворчасці збожжавых і тэхнічных культур, у першую чаргу бульбы, цукровых буркоў, па далейшаму развіццю пагалоўя ўсіх відаў жывёлы і павышэнню яе прадукцыйнасці.

Няма ніякага сумнення ў тым, што працоўныя Казахстана, шырока разгортваючы сацыялістычнае снаборніцтва на ўсіх участках гаспадарчага будаўніцтва, ў цесным згуртаванні, пад кіраўніцтвам Комуністычнай партыі, пры дапамозе Цэнтральнага Камітэта КПСС і Саюзага ўрада з гонарам выканаюць пастаўленыя перад імі задачы і тым унясуць значны ўклад у агульную справу будаўніцтва

комунізма ў нашай краіне. (Апладысменты).

Таварышы! Дазвольце выказаць упэўненасць у тым, што працоўныя Казахстана, як і ўвесь савецкі народ, на прадстаячых выбарах у Вярхоўны Совет СССР, прадэманструюць маральна-палітычнае адзінства, поўную гатоўнасць і беззавестную рашучасць выканаць задачы, пастаўленыя Цэнтральным Камітэтам нашай партыі ў барацьбе за далейшае працвітанне савецкай Радзімы. (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве непарушны блок камуністаў і беспартыйных, магутная сіла грамадскага развіцця, якая ўвасабляе вялікае адданне Комуністычнай партыі і народу! (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве непарушная дружба савецкіх народаў! (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве Комуністычная партыя, якая перамоганосна вядзе савецкі народ да комунізма! (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве вялікі савецкі народ — будаўнік комунізма! (Бурныя, доўга не змаўкаючыя апладысменты).